

Mathura-virahocita Darsana-lalasa

kabe kṛṣṇa-dhana pāba hiyāra mājhāre thoba

juṣṭi āiba tāpita-parāṣṭi a

sājāiyā diba hiyā basāiba prāṣṭi a-priyā

nirakhiba se candra-bayāna

he sajani ! kabe mora haibe su-dina

se prāṣṭi a-nāthera saṅge kabe vā phiriba raṅge

sukhamaya jamunā-pulina

lalitā visākhā lañā tāṅ hāre bheṅ iva giyā

sājāiyā nānā upahāra

sadaya haiyā bidhi milāibe guṇa-nidhihena bhāgya haibe āmāra

dāruṇa bidhira nāṇa bhāṅgila premera hāṅga

tila-mātra nā rākhila tā'ra

kahe narottama dāsa ki mora jivane āśa

chāṅgi gela brajendra-kumāra

Kada aš žvilgsniu galėsiu gėrėtis Krišnos veidu, primenančiu mėnulį, kuris yra brangakmenis, brangesnis už mano gyvenimą? Kada aš galėsiu Jį puošti ir pasodinti savo širdyje, išsivadudamas iš savo nuodėmingo gyvenimo?

O mano brangusis drauge, kada ateis ta palanki diena, kai aš ekstazės apimtas vaikščiosiu Yamunos krantais su savo širdies Viešpačiu?

Savo rankose nešinas brangiomis dovanomis aš sutiksiu Jį kartu su Lalita ir Višaka. Ar kada geraširdis Likimas suteiks man laimę susitikti savo Viešpatį, transcendentinių savybių vandenyną?

Vaje vaje, mano toks likimas, jog griežti Likimo dėsniai išblaškė meilės dievui turgavietę ir nič nieko čia nebeliko. Narottama dasa apgailestauja: "Kokia viltis liko gyventi dabar, kai Vrajos karaliaus sūnus paliko mane?"